

299].

Водночас Л. А. Яремко стверджує, що “під зовнішньоекономічною безпекою регіону слід розуміти здатність соціально-економічної системи захищати свої загальні та специфічні інтереси в умовах глобалізації, до яких відносяться:

- 1) забезпечення стабільних надходжень товарів, які належать до критичного імпорту і відсутні на території країни;
- 2) усунення екологічно шкідливих наслідків діяльності промисловості та урбанізації;
- 3) подолання депресивності території, створення працевітких виробництв з метою абсорбування стійких надлишків робочої сили [5, с. 100].

Таким чином, ефективна зовнішня політика, заснована на специфічних інтересах і цілях України, є головною умовою підвищення рівня зовнішньоекономічної безпеки. До того ж, активне членство України в міжнародних організаціях посилює її міжнародний авторитет і надає стабільності зовнішньоекономічним відносинам, що є стимулом для економічного розвитку.

Це дає змогу дійти висновку, що підтримка високого рівня зовнішньоекономічної безпеки вимагає цілеспрямованого впливу держави на підвищення ефективності залучення коштів ЄС для покращення економічного середовища, стимулювання економіки та підвищення її конкурентоспроможності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Дмитриченко Л. И. *История экономических учений: учебное пособие*. Донецк: Китис: ДонГУ, 1999. 449 с.
2. *Економічна безпека: навчальний посібник / під заг. ред. З. С. Варналія*. Київ: Знання, 2009. 647 с.
3. Ліпкан В. А., Ліпкан О.С. *Національна і міжнародна безпека: у визначеннях та поняттях: словник-довідник*. 2-ге вид., доп. і перероб. Київ: 2008. 398 с.
4. Олексієнко М. М. *Уточнення сутнісних характеристик зовнішньоекономічної безпеки регіону та окреслення пріоритетів її зміцнення // Проблеми розвитку внешнеэкономических связей и привлечения иностранных инвестиций: региональный аспект: сборник научных трудов*. Донецк: ДонНУ, 2010. С. 298-301.
5. Яремко Л. А. *Глобалізований регіон та зовнішньоекономічна безпека України: теоретико-методологічний підхід: монографія*. Львів: Видавництво Львівської комерційної академії, 2007. 524 с.

**Парфанович Богдана Михайлівна, магістрантка,
Рудейчук Світлана Володимирівна, к.е.н, доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів**

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВЗАЄМИН УКРАЇНИ ТА ЄС

Відносини між Україною та Євросоюзом набули нового забарвлення після укладання угоди про асоціацію. Однак, незважаючи на поступове поглиблення відносин, що закладені в Угоді про Асоціацію та зону вільної торгівлі, теперішній цикл відносин Україна-ЄС досяг рівня, на якому для обидвох сторін

виявляються ознаки втоми, а спільне зобов'язання щодо проведення реформ є досить хитким.

На думку експерта Гвендолін Сасс з часу прийняття візової лібералізації в червні 2017 року близько 400 000 українців скористалися щойно отриманими можливостями для поїздки до Шенгенської зони [1]. Це, звичайно, менше, ніж один відсоток від загального населення України, але значення безвізового режиму є символічним і принциповим. Однак, цього не є достатньо, щоб втримати інтерес та довіру до ЄС або зобов'язання реформ української еліти.

Фактичне наближення до законів та стандартів ЄС продовжує бути повільним та болісним процесом. Вплив Угоди про зону вільної торгівлі та нещодавно прийнятих заходів автономної торгівлі до цього часу мав незначні наслідки, а торгівля з ЄС все ще менша у загальному обсязі (14 млрд. дол. США), ніж перед кризою 2014 року (17 млрд. дол. США у 2012 році) [1].

Уряд України склав амбітний план приєднання до Шенгенської зони, Митного союзу, Енергетичного союзу та цифрового єдиного ринку. Членство в ЄС оголошено просто питанням часу, коли ці коригування політики будуть запроваджені. Однак, ця риторика є надмірно оптимістичною.

Правова система Європейського Союзу, на думку Сасс, не призначена для країн з слабкою адміністративною спроможністю, економік на шляху модернізації або тих, хто намагається встановити верховенство права [1]. Більше того, наслідки Угоди про зону вільної торгівлі між Україною та ЄС мають бути різними у різних галузях економіки та регіонах. Промисловість на південному сході України зазнає непропорційного удару - це розвиток, який може спричинити політичний тиск на того, хто перебуватиме при владі в Києві.

За відсутності перспективи членства, допомога ЄС, спрямована на пом'якшення такого роду наслідків, в кінцевому підсумку буде обмежена, хоча макрофінансова допомога ЄС Україні є найбільшою, яка надана державі, що не є членом ЄС.

В дослідженні Мартенс Центру “Довгий шлях до ЄС: Кандидати, сусіди та перспективи розширення”, Конрадом Ніцкевичем відзначено, що ЄС повинен, по-перше, зосередитися на всебічному економічному розвитку, а не на виборах і правах людини; по-друге, підтримати громадянське суспільство та вільну пресу; по-третє, ставити жорсткі умови для виконання урядами кандидатів [2].

Політика ЄС повинна бути чимось більшим, ніж сумою її частин. Але коли увага компонентів відволікається внутрішніми проблемами (наприклад, у Німеччині чи Великобританії) або вони переорієнтовуються з відносин з Україною (як і з Польщею), простір для внутрішньої політичної підтримки реформ скорочується.

Таким чином, зовнішньополітичну орієнтацію України визначено, але глибина її відносин із Заходом та, зокрема, з ЄС, суттєво залежатиме насамперед від України і від пришвидшення процесів реформ в економіці нашої країни за послідовного, сильного та єдиного тиску з боку ЄС.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Україна наблизилась до ЄС, але їй ще далеко до членства - *Carnegie Europe // Ukrainian.voanews*. URL: <https://ukrainian.voanews.com/a/ukrayina-yees-chlenstvo/4271108.html> (дата звернення: 20.04.2019 р.).
2. *The Long March Towards the EU: Candidates, Neighbours and the Prospects for Enlargement // Martenscentre*. URL: <https://www.martenscentre.eu/publications/long-march-towards-eu-candidates-neighbours-and-prospects-enlargement> (дата звернення: 22.04.2019 р.).

Козин Володимир Богданович, магістрант,
Білецька Ірина Мирославівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

**РЕАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В ДІЯЛЬНОСТІ
БІЗНЕС-ОРГАНІЗАЦІЇ**

Загальновизнане розуміння мети концепції сталого розвитку полягає у пошуку засобу інтеграції соціального, екологічного та економічного зростання у такий спосіб, щоб потреби нинішніх поколінь могли бути задоволені без ризику для майбутніх поколінь. На думку багатьох авторів, ця концепція є класичним прикладом еволюції нового світового порядку - пройшовши через усі етапи: від суто світоглядної позиції, цікавої тенденції, що зіткнулася у рівній мірі з ентузіазмом, скептицизмом та невизначеністю, до офіційного порядку денного світової спільноти, в межах якого можуть існувати розбіжності в точках зору, але який не підлягає запереченню і який все частіше сприймається окремими особами, компаніями та урядами як усвідомлений вибір, Тобто, “розпочавшись як майже непомітна тенденція, вона поступово сформувалася і нині перетворюється на фундаментальний глобальний стан” [1].

Концепція сталого розвитку описує ідеальне суспільство - кращу якість життя для всіх як у наш час, так і для майбутніх поколінь (див. [2]). Що стосується сфери бізнесу, то вона передбачає, що при формуванні і реалізації стратегії і тактики ділової поведінки повинні бути враховані соціальні та екологічні проблеми, пов'язані з діяльністю компанією, а також відносини зі стейкхолдерами (внутрішніми - акціонерами, працівниками та керівниками та зовнішніми - клієнтами, діловими партнерами та суспільством). У цьому контексті бізнес-структура зосереджується на сталих способах розширення і розвитку та інтеграції економічних критеріїв, соціальних та екологічних цілей при управлінні своєю діяльністю. Таким чином, можна зробити висновок, що сталий розвиток сприяє економічному процвітання, якості навколишнього середовища та нарощуванню соціального капіталу [3].

Таке тлумачення відповідає визначенню Мережі сталого розвитку бізнесу [4], за яким сталий розвиток бізнесу - це включення фінансових, екологічних та соціальних аспектів у бізнес-рішення. Сталий бізнес:

- формує довгострокову фінансову цінність;